Дружина мера Голої Пристані заявила, що окупанти ховають її чоловіка

Читать на русском

Дружина мера Голої Пристані заявила, що окупанти ховають її чоловіка

Залишається актуальним питання цивільних заручників, так само як і питання військовополонених. Адже кількість цивільних у полоні постійно зростає: вони не знаходяться на лінії фронту, але здебільшого живуть у містах, життя в яких складає ще одну лінію оборони. Тому з 2022 року кількість цивільних заручників може бути вищою, ніж військовополонених.

Ціллю росіян часто стають звичайні українці, які не погодилися взяти російський паспорт, або ж ті, які просто не готові "служити" окупаційному режиму. Першочерговою ціллю росіян також може стати керівництво міста, через яке простіше чинити вплив на мешканців. Якщо ж керівництво не готове йти на співпрацю, окупанти, як правило, обирають тих, хто їм вигідний. Звісно, вдаючись до залякувань та репресій.

Букви продовжують серію матеріалів про історії звичайних українців, які, на жаль, опинилися в окупації й через різні обставини вмить стали бранцями Росії. Їх постійно переміщують, їм виносять вироки, вони перебувають в умовах, які не є належними для життя, і не завжди інформацію про них офіційно реєструють. Часом ситуація складається так, що російська сторона категорично заперечує, що зникла людина перебуває у них. Єдиним підтвердженням цього можуть бути свідчення тих, хто знаходився разом із нею в одній камері.

Саме так сталося у випадку з міським головою Голої Пристані – Олександром Бабичем. У перші ж дні після 24 лютого 2022 року до міста підійшли російські сили. Їхній контроль був фактичним. Тобто, у місті їх не було, але вони його буквально оточили. Тож Олександр продовжував виконувати обов'язки міського голови, допоки лінія оборони не зрушилась і росіяни не зайшли в місто. Вони вже мали списки та знали імена працівників міської ради, тож незабаром прийшли й до Олександра.

Більше про те, як Олександрові вдавалось продовжувати власну діяльність тоді, коли місто фактично опинилось під контролем росіян, про те, чи були спроби змусити його співпрацювати з окупантами, переживань щодо ймовірного тиску на родину, а також якими є версії затримання чоловіка зі слів свідків, і якою була перша звістка, яка підтверджувала, що він живий – у матеріалі для Букв розповідає Ольга – дружина цивільного заручника.

– Перш ніж розпочати розмову про окупацію, хочу повернутися до подій перед 24 лютого 2022 року. Ми пам'ятаємо, що думки про розширення війни вже "ходили" країною. Як це було у Вашому місті? Чи готувалось воно до війни, і чи переживав з цього приводу Олександр як голова міста?

– Знаєте, я вже не можу пригадати, як це було, але до війни ми точно не готувалися. Це зараз можна щось казати про те, що думки дійсно "ходили" країною, але і тепер багато думок "ходить" тією ж країною, і це не значить, що ми маємо всьому вірити і якось готуватися. Говорять усі, кому хочеться висловити власну думку, але тоді саме офіційних розмов про розширення війни не було. Ми вірили своєму президентові та органам влади в нашому регіоні. Я скажу одне: наскільки мені відомо, на місцевому рівні якихось особливих приготувань не було, бо: "знав би де впав, то і соломку б підстелив". Місто жило своїм звичайним мирним життям, і мій чоловік, як мер міста, виконував свої звичайні обов'язки.

– В якому становищі опинилася Ваша родина вже з приходом росіян? Як довго взагалі Олександр продовжував виконувати свої обов'язки мера? І чи відчував він тиск чи погрози зі сторони росіян до моменту його затримання?

– Зранку 24 лютого мешканці міста Гола Пристань, розташованого за 11 кілометрів від Херсона, виявили, що в місті вже немає поліціянтів, а на дверях військкомату висить замок. Голопристанська ОТГ потрапила під контроль російської армії у перші дні повномасштабного вторгнення, проте військові РФ не одразу зайшли в місто. Вони встановили блокпости на околицях, розташовувались у лісосмугах і селах поблизу. І ось через те, що російські військові впродовж лютого та майже всього березня не заходили в населені пункти, мій чоловік виконував свої обов'язки.

Він також організовував доставлення продуктів у місто, які завозили човнами, перевіряв патрульні групи, які утворювали патріоти нашого міста, брав участь у затриманні мародерів і ще багато іншого. Він їздив громадою, проїжджаючи тоді, коли окупанти ще не здогадувалися, хто сидить за кермом. Бо стояли просто солдати. Ми ж із дітьми та іншими мешканцями громади виходили на проукраїнські мітинги, розгортали 80-метровий жовто-блакитний прапор, скандували слова на підтримку єдності, державності та Збройних сил України. І так тривало місяць.

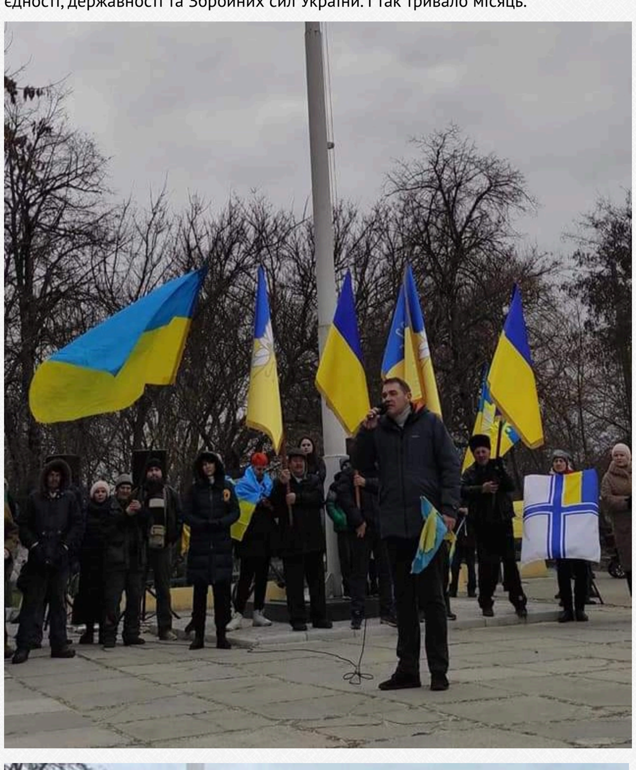

– Наскільки я розумію, росіяни зайшли у місто наприкінці березня. Можу припустити, що спроби "схилити" Олександра до співпраці були одразу. Чи відомі Вам умови, які пропонували росіяни? І чи багато міських очільників на них погодилось?

– Подробиць я не знаю, але те, що "схиляли" до співпраці, це дійсно відбувалось. Однак він не міг зрадити людей і залишити місто, в якому і без того майже не було органів влади… Хто саме з міських очільників погодився співпрацювати з ворогом, мені невідомо. Проте Олександр неодноразово отримував погрози саме від місцевих колаборантів. І я знаю, що були люди, які здавали проукраїнських мешканців, котрі на той момент ще не встигли евакуюватися.

– Ольго, якщо я не помиляюсь, Ви перебували в окупації місяць, а згодом Олександр сприяв тому, аби Ви все ж виїхали з міста. Чи правильно я розумію, що це сталось тоді, коли вже була пряма загроза, що росіяни прийдуть до Вашого будинку? Розкажіть більше саме про Ваш виїзд.

– Так, чоловік неодноразово благав, щоб ми з дітьми виїхали – ще з перших днів війни. Бо розумів, що через тиск на родину та дітей росіяни могли тиснути на нього щодо співпраці. Він знав, що, ставши заручниками окупантів, ми були б інструментом тиску на нього. І ще такий момент: з нашого регіону, з перших днів повномасштабної війни, не було можливості так просто взяти і виїхати. І, коли з'явилася така можливість, тоді ми з дітьми виїхали. Це сталося за тиждень до затримання чоловіка. Далі ми дізналися, що почали викрадати сільських голів, і Олександр допускав, що може стати наступним. Ми знаємо чимало історій про затримання старост інших селищ, про фізичні тортури, які призводили до травмування людей.

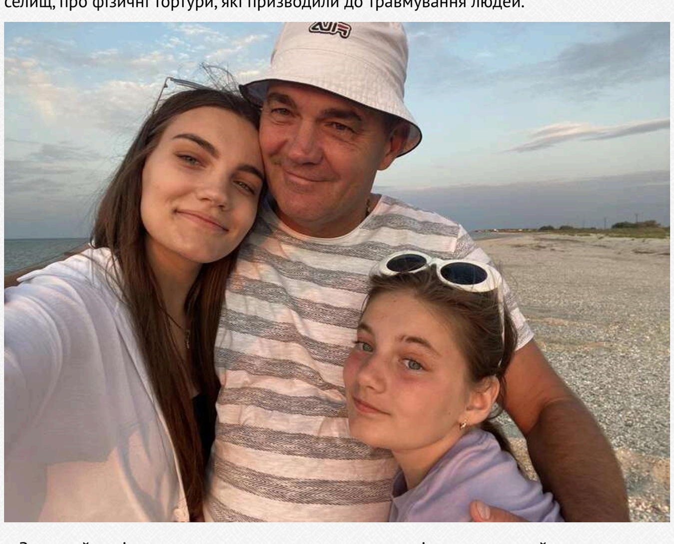

– Зазвичай росіяни спершу викрадають людину, а потім, через деякий час, проводять показове затримання, нібито з доказами причетності особи до важкого злочину. Яким було затримання Олександра? Чи є свідки того, як це відбувалось?

– Я не бачила, як саме затримували мого чоловіка, тому можу розповісти лише зі слів колег та безпосередніх свідків.

Є інформація, що 28 березня 2022 року, приблизно о восьмій годині ранку, до нашого будинку під'їхали озброєні військовослужбовці РФ і провели обшук. У цей час Олександр перебував вдома. Потім його, ймовірно, відвезли до будівлі Голопристанської міської ради, оточеної озброєними російськими військовослужбовцями та військовою технікою. В кабінеті Олександра, куди його привели, теж перебувала велика кількість озброєних військових у камуфляжних одностроях без знаків розпізнавання, лише з білими пов'язками на руках та ногах. Озброєні солдати поводилися агресивно та виламували двері в сейфах та в інших кабінетах будівлі. Пізніше мого чоловіка вивели з міської ради та на білому мікроавтобусі повезли в невідомому напрямку.

Ще були свідчення про те, що його забирали з дому, супроводжуючи "кортежем", в якому було до п'ятдесяти осіб. Вони перекрили нашу вулицю з обох сторін, їх було так багато, а він один… Мені дотепер дуже важко пригадувати все у деталях. Бо з моменту затримання я жодного разу не бачила і не чула чоловіка.

Є багато свідчень, і навіть підозра саме тій людині, яка безпосередньо його затримала. Проте, поки що все це лише заочно.

– Коли Вам вперше вдалось отримати якусь конкретну інформацію щодо стану, місцеперебування, і подальших дій щодо Вашого чоловіка? Або ж, хоча б зачіпку, що він живий? Чи звертались Ви до окупаційних інстанцій?

– Вперше мені повідомили про мого чоловіка вже майже через пів року… До цього я не знала, чи він живий. Зателефонувала людина і, на умовах анонімності, розповіла, що він перебував в одній камері з Олександром у сімферопольському СІЗО. Розповів про його стан і деякі подробиці, з яких я зрозуміла, що він стовідсотково там знаходився. Потім відбулося ще декілька дзвінків, але люди повідомляли інформацію неофіційно, оскільки хвилювалися за свою безпеку та безпеку своїх родин.

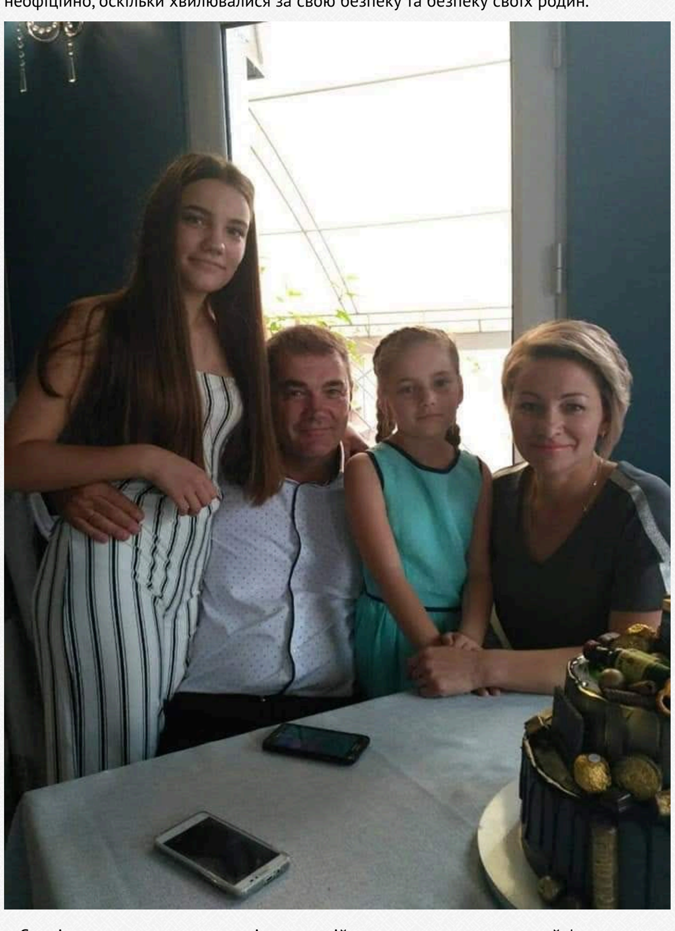

– Скажіть, чи правильно я розумію, що російська сторона заперечує той факт, що Олександр перебуває у них в полоні? І, відповідно, з української сторони, також не можуть завести офіційну справу про його зникнення? Чи ні?

– Російська сторона заперечує факт затримання і перебування Олександра в полоні. Всі офіційні запити дотепер проігноровані. Невідомо, на яких підставах він утримується, обвинувачень теж жодних не висувають. Інакше хоча б призначили державного адвоката, який мав би повідомити родину. Натомість, українська сторона визнала його "зниклим безвісти за особливих обставин", про що є витяг з відповідного реєстру.

– Ви зазначили про те, що є свідки, які утримувались в одній камері з Олександром, але їх відпустили. Це звичайні цивільні? Розкажіть, будь ласка, що відомо з їхніх слів про умови утримання, стан Олександра, здоров'я, можливо, є припущення щодо ймовірного обвинувачення…

– Так, це звичайні цивільні люди, яких відпустили з СІЗО без жодних пояснень щодо причин затримання або мотивів рішення про їхнє звільнення. Їх незаконно та безпідставно утримували протягом кількох місяців, а деяких – навіть років. Що стосується стану здоров'я Олександра, то повідомили, що він, звісно, незадовільний: загострилися хронічні захворювання, і він значно схуд. Але яким ще може бути стан здоров'я після двох з половиною років полону? Також стало відомо, що утримують їх у жахливих умовах, одяг на моєму чоловікові, через понад рік з моменту затримання, залишався тим самим, в якому його затримали.

– До речі, чи є свідчення людей, які перебували з Вашим чоловіком в одній камері, важливими для наших структур, як, наприклад, Координаційного штабу? Тобто, чи фіксують вони їхні свідчення, чи опитують самих звільнених, щоб також внести дані про них в базу даних?

– Так, є офіційні свідчення людей, які перебували з ним у полоні. Вони надали свідчення нашим правоохоронним органам та СБУ. Ці показання є суттєвими, оскільки на їх основі Олександр офіційно визнаний "зниклим безвісти за особливих обставин". Однак, наприклад, підтверджених даних про його місцеперебування ми досі не маємо.

– Ми розуміємо, що єдиним варіантом перебігу подій, на які сподіваються рідні заручників ,є обмін. Однак, як дружину цивільного заручника, якого Росія приховує, запитаю, якої саме державної політики або конкретних кроків у роботі з питанням заручників Вам наразі не вистачає?

– Влада, зокрема народні депутати Верховної Ради України, повинні почути рідних цивільних заручників та ініціювати зміни до законодавчих актів, які наділять звільнених цивільних заручників та їхні родини такими ж правами й пільгами (або максимально наближеними), як у звільнених з полону військовослужбовців ЗСУ. Це питання потрібно винести на обговорення в комітет з питань національної безпеки, оборони та розвідки.

Ці люди, як і військові, мають право на соціальне забезпечення та реабілітацію після звільнення з полону, адже вони є рівноправними громадянами України і зазнали жорстоких тортур та абсолютно незаконного позбавлення свободи. І навіть після повернення, станом на зараз, більшості нікуди повертатися. Дім у нас окупанти теж забрали, як і все майно в рідному місті. Наразі вся наша родина "розкидана" по всьому світу.

Автор: Валерія Цуба

Теги: Бабич Ольга | Бабич Александр | Оккупация | окупація | Война | Війна | Военнопленные | військовополонені | Плен | полонені | Заручники | Голая Пристань

Юлія Більченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

24 жовтня 2024 г., 15:15 | Переглядів: 2193 | Коментарі: 0

Роздрукувати | Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Важливі новини

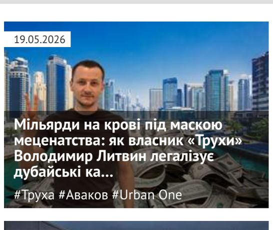

19.05.2026
Мільярди на крові під маскою меценатства: як власник «Трухи» Володимир Литвин легалізує дубайські ка...
#Труха #Аваков #Urban One

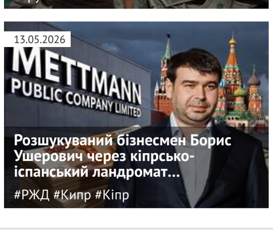

13.05.2026
Розшукуваний бізнесмен Борис Ушерович через кіпрсько-іспанський ландромат...
#РЖД #Кипр #Кіпр

ЦЕНЗУРА ЯК ОБІЙТИ БЛОКУВАННЯ І ЧИТАТИ НАШ САЙТ

Останні новини

По даті | По переглядам | По коментарям

- 18:13 Очищення партійних лав руками головного «перебіжчика»: Антон Яценко в Києві вирішував долю черкаських депутатів без журналістів
- 18:07 Справжнє містобудівне планування: головний архітектор Франківська Мусіловський за ніч «звів» 2 мільйони застави та вийшов із СІЗО
- 18:01 Травневий наступ РФ провалився: найнижчі темпи просування з жовтня 2023 року, – DeepState
- 17:55 Екснардеп Юрій Береза закликав заборонити високопосадовцям обіймати посади, якщо їхні діти ховаються за кордоном
- 17:50 На Мальті прогримів потужний вибух на фабриці феєрверків: госпіталізовано двох чоловіків, пошкоджено навколишні будинки
- Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне
- 17:44 Керівника Львівської обласної прокуратури Миколу Мерета та його заступників звинувачують у шантажі місцевих забудовників
- 17:38 Заступнику голови Солонківської громади Миколі Пущаку оголосили підозру через ДТП із потерпілим на трасі «Київ-Чоп»
- 17:33 НАБУ і САП оголосили нову підозру експзаступнику міністра інфраструктури Василю Лозинському у справі про зловживання
- 17:28 «Екссмотрящий» за Київрадою Денис Комарницький особисто зустрічає VIP-гостей у власному 5-зірковому готелі у Словенії
- 17:22 Очільнику Служби відновлення Львівщини Олегу Березі оголосили підозру через нецільове використання 94 мільйонів
- 17:16 Експеримент із ШІ: Симуляція «світу під управлінням нейромереж» завершилась хаосом і крахом цивілізації
- 17:10 «Засуджуємо одне, а робимо те саме»: у Раді прокоментували мовне рішення Полтавської міськради
- 17:04 Від нарощування вій – до мобілізації: в одеському ТЦК впізнали відомого місцевого б'юті-майстра
- 16:58 «В усьому винен ретроградний Меркурій»: «ворожка Єрмака» Вероніка "Феншуй" знайшла астрологічну причину зливів у справі Міндіча
- 16:52 В Одесі стався конфлікт між цивільними, ТЦК та поліцією під час мобілізації
- 16:48 На півдні Одещини росіяни обстріляли лікарню та пологове відділення: там перебували жінки з немовлятами
- 16:42 Нікол Пашинян заявив про відсутність підстав для референдуму щодо вибору між ЄС та ЄАЕС
- 16:37 Новий історичний максимум: НБУ підвищив офіційний курс долара до 44,30 гривні
- 16:32 Іран виходить із переговорів зі США та оголошує про повне блокування Ормузької протоки
- 16:27 **Ситуація на фронті: від початку доби росіяни здійснили 62 штурми, найзапекліші бої тривають на Покровському напрямку**
- 16:21 Омбудсмен Дмитро Лубінець розкритикував реформу ТЦК та заявив про системні порушення прав громадян
- 16:15 На Харківщині посадовців ТЦК затримали на хабарі: за 250 тисяч гривень обіцяли службу в тилу

Теги новин

COVID-19 агрессия России Атака Війна Война ВСУ Вторжение Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавирус Коррупция Напад Росії на Україну Нападение России на Украину оккупанты окупанти Порошенко Путин Росія Россия СБУ США Украина Україна ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування

Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

- Так, повністю зможе
- Частково зможе, але не відразу
- Ні, не зможе
- Це залежить від дій інших сторін
- Важко відповісти

Голосувати

Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті

2013-2026 © АНТИКОР – національний антикорупційний портал
Реклама на сайті • Наші партнери
Політика конфіденційності
Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.

0.042946